

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8123/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија:, Гордане Комненић председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Владета Петровић из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Спасоје Терзић из ..., ради чинидбе, заузећа и предаје, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/22 од 08.12.2022. године, на седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/22 од 08.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/22 од 08.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 12/2014 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе по поднеску тужиље од 02.12.2021. године. Ставом другим изреке обавезани су тужени да са кат.парцеле број .. (стари број ..) из ЛН број .. у КО Лозница која је власништво тужиље и која на терену чини пут, уклоне: капију од дрвене ограде и бетонски стуб на који је постављена капија од дрвене ограде, а који се налази на међи кат.парцела .. и .., у ширини од 2,13 м и жичану ограду постављену по дрвеним стубовима која се налази на југоисточном делу кат.парцеле .. у ширини од 1,9 метара и кућицу за пса која се налази испред ове жичане ограде на кат.парцели .. и на тај начин омогуће тужиљи несметан улазак и коришћење својих непокретности наведених у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке утврђено је да су тужени заузели део кат.парцеле .. која је својина тужиље у површини и у мерама одређеним у овом ставу изреке, те су обавезани тужени да тужиљи предају у државину заузети део кат.парцеле .. у површини одређеној овим ставом изреке и у описаним мерама и границама. Ставом четвртим изреке утврђено је да су тужени заузели део кат.парцеле број .. која је својина тужиље у површини, односно мерама и границама одређеним у овом ставу изреке и кат.парцеле број .. у дужини и тачкама одређеним у овом ставу изреке, па су обавезани тужени да тужиљи предају у државину

заузети део кат.парцеле број .. у мерама и границама описаним у овом ставу изреке. Ставом петим изреке обавезани су тужени да тужљи накнаде трошкове парничног поступка солидарно у износу од 344.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате док је део преко досуђеног до траженог износа од 393.900,00 динара одбијен. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужених да се обавезе тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 507.150,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/22 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о тужбеном захтеву, делу којим су тужени обавезани да тужилци накнаде трошкове парничног поступка и делу којим је одбијен њихов захтев за накнаду трошкова парничног поступка на терет тужилце и у том делу је пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву ради чинидбе, заузећа и предаје, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужилце, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 08.01.2014. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења, односно преиначења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић